Četvrtak, 28.2011.g.

Uskrs i uskršnje svečanosti u i oko crkve prvi puta sam ove godine doživio u svoj svojoj punoći. Nikada prije nisam na ovakav način doživio Isusovo uskrsnuće i njegovo značenje za sve nas. Cijeli tijek korizme, odricanja i molitvi koje sam dao u sve te dane, najedanput su dobile svoje pravo značenje u USKRSNO TRODNEVLJE, U VELIKI ČETVRTAK, PETAK I SUBOTU, TE N
A
SAM
DAN
USKRSA,
NEDJELJU.

NIKADA DO SADA U SVOJEM ŽIVOTU NISAM BIO TAKO DUHOVNO ISPUNJEN KAO U S
VE
TE
DANE.
NIKADA
SE
NISAM
NI
PRIPREMIO
ZA
PROSLAVU
SVEGA
ONOGA
ŠTO
NAM
USKRS

ZNAČI.
I
OPET
NE
VJERUJEM
DA
SAM
SVE
TOČNO
SHVATIO
I
DA
SVE
TOČNO
ZNAM.
STALNO
MI
GOSPODINE
DADNE
NEŠTO
NOVO
SPOZNATI,
ONAKO
KAO
OBIČNOM
ČOVJEKU.

Baš sam našem dragom starom svećeniku don Frani rekao, u nevezanom razgovoru, da me jednostavno fascinira jednostavnost i neukost SVETOGA PETRA, IVANA I DRUGIH APOSTOLA. Dok se mi, današnji ljudi, njih sjetimo i čujemo za njih, uvijek su nam u mislima kao veliki i sveti ljudi, koji su propovijedali Evanđelje i umirali, jedan po jedan,
radi toga jer se nisu htjeli odreći
GOSPODINA
ISUSA
KRISTA
I
NJEGOVA
NAUKA
.

KAKO
SU
TO
BILI
VELIKI
LJUDI!

No, u vrijeme kada ih je Isus izabrao za svoje učenike i u toku života kojega su proveli s njim, oni su bili samo obični, neuki ljudi, raznih profesija, dobi i sklonosti. Nisu imale ni fakultete, ni velike škole, niti su bili iz bogatih obitelji, niti su bili poznati. Ne, najobičniji ljudi za kojima se nitko nije okretao niti ih je poznao.

I normalno je onda da su se svi oni onda razbježali kada su Isusa uhvatili i kada su mu sudili. O
NI
SU
BILI
NAJOBIČNIJI
LJUDI,
PREPUNI
PREDRASUDA
I
STRAHOVA.
Nije im tada Gospodin dao spoznati svu Svoju veličinu.
ONI
SU
ŽIVJELI
S
NJIM,
BOGOM,
KAO
SA
OBIČNIM
ČOVJEKOM,
KOJI
JE
MUDAR,
PAMETAN,
RADOSTAN,
POSTOJAN,
POBOŽAN
I

SVE
DRUGO
ŠTO
SU
ONI
MOGLI
POJMITI
I
KAO
TAKVOG
SU
GA
PRIHVATILI
I
PRIZNALI
ZA
SVOJEG
UČITELJA.

A BILI SU SVJEDOCI MNOGIH ISUSOVIH ČUDA. BILI SU SVJEDOCI I SLUŠALI SU NJEGO
VU RIJ
EČ.
I
OPET
IM
JE,
U
NAJTEŽIM
TRENUCIMA
OVOZEMALJSKOG
ISUSOVOG
ŽIVOTA,
PONESTALO
I
VJERE
I
SNAGE
KADA
JE
ISUS
UHVAĆEN,
OSUĐEN
I
MUČEN,

TE
NA
KRAJU,
RASPET
I
UMRO
NA
KRIŽU.

Znači, i Petar i svi drugi apostoli bili su u boljoj poziciji nego mi danas. Nisu imali svu znanost i tehnologiju uz sebe ali su imali i vidjeli su u živo Boga, Isusa, i čuda koje je činio. I OPET SU S E
ODSUTNOM
TRENUTKU
RAZBJEŽALI.

Međutim, Isus ih je volio, On je njih odabrao DA MU BUDU SVJEDOCI. Znao je On sve njihove mane. I zato su mu bili dragi i zato ih je izabrao.

Pa kako i zašto ne bi onda volio i spasio sve nas? ALI, SAMO AKO U NJEGA VJERUJE MO I PRE DAMO MU SVOJ ŽIVOT KAO ŠTO SU MU I NJEGOVI APOSTOLI.

A na Veliku subotu ušao sam navečer u crkvu, radi bdijenja, **I OSJETIO SAM OGROMNU RAD OST I ISPUNJENJE.**
I kada sam si probao objasniti
zašto se tako dobro osjećam, nisam mogao naći neki poseban i opipljiv razlog.
Ali
OSJEĆAJ
RADOSTI
I
UNUTRAŠNJEG
ISPUNJENJA
BIO
JE
NEMJERLJIV.

BIO SAM SIGURAN, I DRUGIMA SAM TO REKAO, DA JE GOSPODIN TADA SIGURNO BI O
TAMO.

A naš župnik Zoran dao si je velikog truda da sve bude svečano. ISUSOV GROB PREPUN ZE LENILA,
DIVNO
UREĐEN,
CRKVA
PREKRASNO
OSVJETLJENA,
OLTAR
OKIĆEN,
PROCESIJA
SA
SVIJEĆAMA,
RADOST
NA
LICIMA
SVEĆENIKA,
MINISTRANATA
I
NAS
VJERNIKA,
ČITAČI
KOJI
SU
ČITALI
BOŽJU
RIJEČ
S
PUNO
DUHA.

JEDNOSTAVNO
SVE
JE
ODISALO
STVARNOM
USKRŠNJOM
RADOŠĆU.
I
MISLIM
DA
NIKADA,
ZA
NIJEDNE
USKRŠNJE
BLAGDANE,
NIJE
BILO
VIŠE
LJUDI
NA
MISAMA
KAO
TU
SUBOTU
I
NEDJELJU.

A tu je negdje bila, "stalno se tu negdje motala", i NAŠA ŽUPNA ZAŠTITNICA MARIJA MAGD ALENA.
NE
SAMO
RADI
TOGA
JER
NI
JEDNO
USKRSNO
ČITANJE
NE
MOŽE

PROĆI
BEZ
NJEZINOG
SPOMINJANJA,
NJE
KOJA
JE
PRVA
BILA
PRED
OTVORENIM
ISUSOVIM
GROBOM
PO
NJEGOVOM
USKRSNUĆU
I
KOJOJ
SE
GOSPODIN
DAO
PRVOJ
OBJAVITI
PO
SVOJOJEM
USKRSNUĆU.
NE,
NEGO
I
ZBOG
TOGA
JER
SE
TO
SVE
DOGAĐALO
U
JEDNOJ
DOSTA
GRJEŠNOJ
ŽUPI
KOJOJ
JE
ONA
ZAŠTITNICA.
JA

MISLIM
DA
JE
ONA
GORE
NA
NEBU
SJAJILA
POSEBNIM
SVJETLOM
KADA
JE
GLEDALA
SVOJE
GRJEŠNE
ŽUPLJANE
I
ŽUPU,
KOJI
JOJ
SE
PREMALO
UTJEČU
I
PREMALO
JU
SLAVE,
KAKO
ISPUNJAVAJU
CRKVU,
KAKO
SE
MOLE,
KAKO
ŠIRE
PRIMLJENU
RADOST
USKRSLOG
ISUSA
U
SVOJE
OBITELJI
I
SREDINU
GDJE
ŽIVE.

A dragi župnik je poslije mise stajao vani pred crkvom i svakom vjernom župljaninu, koji je izašao iz crkve, čestitao je Uskrs i zaželio mu mir i dao mu Božji blagoslov.

I u samoj propovijedi na misi je rekao da je sretan što je sve bilo dobro i radosno. Sve je dobro počelo, dobro je trajalo u sve te dane i sve je dobro završilo.

HVALA TI GOSPODINE NA OVIM PREKRASNIM USKRŠNJIM BLAGDANIMA KOJE SI SV OJOM
MILOŠĆU
DAO
SVIMA
NAMA,
TVOJIM
GRJEŠNIM
VJERNICIMA.

BLAGOSLOVLJEN TI GOSPODINE U VIJEKE.